

ZBIGNIEW JAWORSKI

ur. 1955; Skarżysko-Kamienna

Tytuł fragmentu relacji	Niełatwo mi było podjąć taką decyzję
Zakres terytorialny i czasowy	Lublin; po 1944 roku
Słowa kluczowe	Jaworski Zbigniew (1955-), Scena 6, Lublin, teatr niezależny, teatr alternatywny, Zesłani do raju, życie kulturalne, kultura

Niełatwo mi było podjąć taką decyzję

Pewne skłonności do teatru towarzyszyły mi jakby od, no może wieku nastoletniego gdzieś, poprzez liceum. Natomiast nigdy nie podjąłem tej próby, żeby - no nie wiem - chociażby zdawać do szkoły teatralnej czy aktorskiej. Natomiast pewne tendencje, pewne zainteresowania teatrem, tajemnicą teatru - bo teatr mi się zawsze tak kojarzył, z jakimś czymś tajemniczym, czymś bardzo takim interesującym - to dopiero jakby mogłem zrealizować tutaj w Lublinie, czyli w momencie kiedy przybyłem do Lublina i przystąpiłem do takiej grupy pod nazwą Teatr Scena 6. On od paru lat już funkcjonował. Ja bodajże w roku [19]78 do tego teatru przyszedłem. Było ogłoszenie w Chatce Żaka, czyli tam gdzie mieścił się, miał swoją siedzibę Teatr. No i było ogłoszenie, że zapraszają zainteresowane osoby do współpracy z Teatrem. Niełatwo mi było podjąć taką decyzję, no bo zdawałem sobie sprawę, że to jest pewnie grupa dosyć taka hermetyczna, zamknięta. No, ale pierwsze podejście było bardzo takie sympatyczne, miłe i tak to się zaczęło po prostu. Wówczas Teatr grał przedstawienie „Odwyk”. Ja jeszcze dwukrotnie w tym przedstawieniu grałem wchodząc w rolę osoby, która pożegnała się z Teatrem. To były bodajże dwa przedstawienia. I mniej więcej w tym czasie rozpoczęła się praca nad nowym przedstawieniem, które miało swoją premierę w [19]80 roku. Przedstawienie „Zesłani do Raju”. To były spotkania. Ja bardzo szybko wszedłem w próby, bo jakby cechą taką codzienną tego teatru była systematyczna praca. Przynajmniej dwa razy w tygodniu się spotykaliśmy na scenie w Chatce Żaka i odbywały się próby. Oczywiście, no ja jako osoba, która nie miała pojęcia o metodach pracy, podglądałem, wchodziłem, próbowałem się włączać, z różnym skutkiem oczywiście. No, ale próbowałem jakby za wszelką cenę jak najszybciej skrócić ten czas, taki początkujący. Zresztą były też i sprzyjające warunki, ludzie byli bardzo otwarci. To jest jakby oddzielna historia - ludzie będący w tym teatrze. Więc dosyć szybko - wydaje mi się - wszedłem w cykl prób. No a potem były to już takie próby zdecydowanie pod nowe przedstawienie. No i aż do premiery one się toczyły, i bodajże w grudniu [19]80 roku doszło do tej premiery; przedstawienia „Zesłani do Raju”.

Trudno mówić o postaciach [w tym spektaklu] dlatego, że nie były to przedstawienia fabularne. To był[a] pewna kompilacja scen mających pewną myśl, taką przewodnią myśl. Natomiast w zależności od sceny grało się jakby inne postaci. Nie było czegoś takiego, że od początku do

końca się kreowało jakąś tam postać jak w teatrze dramatycznym założmy. Raz się było - nie wiem - klaunem, raz się było postacią bardzo dramatyczną w tym wszystkim. Natomiast nie było jednej postaci w którą ja się wcielałem. Raczej takie osobowościowe [postaci], czy też idące za myślą danego przedstawienia, czyli kroczenie po pewnej myśli przedstawienia. Dla każdego z tych aktorów wyznaczano pewne zadania do zrealizowania. Nie było pewnych kreacji takich indywidualnych, były to jakby wspólne działania Sceny, że tak powiem: nazywane - zbiorowe.

Data i miejsce nagrania	2009-04-24, Lublin
Rozmawiał/a	Marek Nawratowicz
Transkrypcja	Małgorzata Adamczyk
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"